

D V E Ř E

Rozhlasová hra

OSOBY :

ŽABÁK A
ŽABÁK B (VNITŘNÍ HLAS)
KAJÍCNICE
TESAŘI 1, 2, 3, 4
DISPEČEŘI 1, 2
HLASY

SCÉNA 1 : KOMORA

PRASKÁNÍ OHNĚ, KTERÝ SE ROZHOŘIVÁ
V MOHUTNÝ POŽÁR, NÁSLEDOVANÝ
VÝBUchem S HROUCENÍM HORNIN
A SESUVEM SUTI, PŘECHÁZEJÍCÍM
V HUČENÍ MOŘSKÉHO PŘÍBOJE,
PROVÁZENÉHO SILNÝM DUTÍM VĚTRU,
V NĚMŽ SE SE ZASKŘÍPĚNÍM
A ZADUNĚNÍM ZABOUCNOU MASIVNÍ
KOVOVÉ DVEŘE.
TICHO.
VÝRAZNÝ ZVUK KAPAJÍCÍ VODY.

ŽABÁK A : (MLUVÍ NORMÁLNÍM, LEHCE CHRAPLAVÝM HLASEM)
Žabáku, jsi tu?! Jsi tu, Žabáku?!

ŽABÁK B : (TOTOŽNÝ HLAS SE ŽABÁKEM A, JEN TIŠŠÍ A KOVOVĚ ZNĚJÍCÍ)
To víš, že tu jsem, kde bych tak asi byl, Žabáku?

ŽABÁK A : Zabouchly se dveře! Nejdou otevřít! ... Co budeme dělat? (TICHO)
Zhasla mi lampa ...

ŽABÁK B : Já jsem tvoje lampa...

ŽABÁK A : Nevidím tě ... nevidím nic...

ŽABÁK B : Přesto tu jsem, kdybys to nevěděl, neptal by ses.

ŽABÁK A : Kdo opravdu jsi?

ŽABÁK B : A kdo se ptá?

ŽABÁK A : ... No...já...

ŽABÁK B : Kdo je to – já?

ŽABÁK A : ... Já... Kdo jsem já?

ŽABÁK B : Správná otázka...jen se ptej dál, nepřestávej se ptát...

ŽABÁK A : (PAUZA) ... Chci ven! (BOUCHÁ NA DVEŘE) Chci z týhle komory ven!

ŽABÁK B : Proč děláš takovej rambajz? Stačí zaklepat...

ŽABÁK A : Zaklepat...?! Nikdo mě neuslyší! Nenajdou mě!

ŽABÁK B : Najdi se sám... jsem tady... Já -

ŽABÁK A : Kdo jsi?

ŽABÁK B : (TICHÝ SMÍCH S KOVOVOU REZONANCÍ) Veliký iluzionista,
žabí muž třeba, všechno co chceš, všechno a nic -

ŽABÁK A : V hlavě mám kolotoč...

ŽABÁK B : Bud' v klidu, nedělej nic...

ŽABÁK A : Jako bych sjížděl po obřím toboganu...

ŽABÁK B : Chceš louži nebo snad vanu? Mokřad anebo bazén?
Rybník, jezero, řeku, oceán?

ŽABÁK A : Je tady tma... úplná tma...

ROZEZNÍ SE MOTIV Z VODNÍ HUDBY
(Händel), AŽ DO KONCE SCÉNY NA POZADÍ

ŽABÁK B : Tma, tajemná snovačka... to mysl tká a tká a utkala i tmu :
Já třímám žezlo tmy a beze mne jí není...
V kotlíku bublá kliš, tím klišem klížím zemi.
Kykyrý! Již vzchází slunce svít!
Bez mysli – kde že jsou bohové a sny - a ženy!
Bez mysli není nic a není zapomnění...
Ty sama jsi – a bez tebe nic není!
Ty utkala jsi tmu a tkáš i rozednění...

ŽABÁK A : Kdo mluví s kým?

ŽABÁK B : Neptej se na nic! Jsem tady... bdi a nespí!

SCÉNA 2 : JÁMA

HLUBINNÝ RUDNÝ DŮL.
ŠACHTA-NÁRAŽÍ JÁMY. ZVONĚNÍ SIGNÁLNÍ-
HO ZVONU, ŘINČENÍ ŽELEZA A ŘETĚZŮ,
NARÁŽENÍ DŮLNÍCH VOZŮ, LOMOZ.

TESAŘ 1 : Ztratil se Žabák, víš to?

TESAŘ 2 : No jo, nevyfáral z noční, hledají ho...

TESAŘ 1 : Byl poslední dobou nějak divnej...

TESAŘ 2 : To byl... nějak se změnil... nerozuměl jsem mu.

TESAŘ 1 : Nebyl horší, to se nedá říct...

TESAŘ 2 : Nebyl horší, nebyl ani lepší... byl prostě jinej.

TESAŘ 1 : Napsal tu hru, však víš...

TESAŘ 2 : No jasně, ještě si pamatuju celej svůj part...
Maškarní merenda... slavná noc, kdy jsme to měli hrát...

TESAŘ 1 : Říkal, že všichni spíme... já se ještě neprobral...

TESAŘ 2 : On taky spal... Ty jeho řeči... myslím, že jen tak machroval -

HLAS : (ZAZNÍVÁ Z AMPLIONU DŮLNÍHO TELEKOMU) Fárání! Jáma devět, fáráme!
Tesaři k prohlídce jámy nastupte do koruny klece!

ZVUKY KROKŮ, CINKÁNÍ ZAVÍRANÝCH
BEZPEČNOSTNÍCH BRANEK. DVA ÚDERY
SIGNÁLNÍHO ZVONCE.

HLAS : (ZAZNÍVÁ Z AMPLIONU) Jízda! Pozvolné popouštění!

VZDÁLENÉ HUČENÍ TĚŽNÍHO STROJE.
ZNÍ PRAVIDELNÉ ÚDERY TUPÝCH KONCŮ
TESAŘSKÝCH SEKER DO DŘEVĚNÝCH
PRŮVODNIC VÝSTROJE JÁMY. HLASY
V JÁMĚ REZONUJÍ.

TESAŘI 1, 2 : (ZPÍVAJÍ DVOJHLASNĚ DO RYTMICKÝCH ÚDERŮ SEKER)
Blíž k tobě Bože můj, vždy k tobě blíž, v smutcích i radostech
mou prosbu slyš, ať kráčím den co den, jen v tobě svoboden,
blíž k tobě Bože můj, vždy k tobě blíž...

TICHÉ HUČENÍ SJÍŽDĚJÍCÍ KLECE, ZPĚV
ZVOLNA UTICHÁ, ZNÍ JEN PRAVIDELNÝ
TLUKOT SEKER.

TESAŘ 1 : Zkusíme si něco z té Žabákovy hry...(DEKLAMUJE, HLAS V JÁMĚ
REZONUJE) Probuzení spících náhlým úderem padajícího listí...

TESAŘ 2 : Tak já začnu tím, co znám dobře nazpaměť : (DEKLAMUJE) Devět dní padá
sekera než dopadne na dno Tartaru...

TESAŘ 1 : Dívej se dolů, dlouho se dívej, pak mluv, hlubina se dívá též -

TESAŘ 2 : Člověk je krátkýho věku, plnýho lopoty... vykvete jako květ, podřát bývá
mizí jako stín a netrvá...

TESAŘ 1 : Kdo toho dokáže, aby čistý z nečistého pošel? Ať oddechne sobě a zatím
aby přečkal jako nájemník den svůj...

TESAŘ 2 : Ale člověk umírá, mdlobou přemožen jsa, a když vypustí duši člověk,
kam se poděl?

TESAŘ 1 : Tak člověk do hrobu lehá a nevstane až dotud, dokud v nebi vstane.
Nebývají vzbuzeni lidé, aniž se probouzejí ze sna svého.

TESAŘ 2 : Ó kdybys mne v hrobě schoval a skryl mne...

TESAŘ 1 : (NORMÁLNÍM HLASEM) Tady to zaraž! Šestý patro!

ZAZNÍ JEDNOU SIGNÁLNÍ KLAKSON
Z KLECE. KOVOVÉ ÚDERY ZAVÍRANÝCH
BRANEK. KROKY VE ŠTĚRKU.

TESAŘ 2 : (BĚŽNÝM HOVOROVÝM TÓNEM) Koupil jsem si nový kvádru a taky boty u Bati, farmářky... a víš, co se stalo? Hned druhéj třetí den se mi na pravý botě udělal žralok! Tak jsem zved telefon a zavolał mu -

TESAŘ 1 : Komu? Baťovi?

TESAŘ 2 : No. A víš, co mi řek, ten prťavec? Že na žraloky záruka neplatí! Že jsem si to zavinil sám! Není to uhozený? Chci, aby mi vrátili prachy, jinak -

TESAŘ 1 : Počkej, hele, támhle trčí chlapi na severním kříži! (VOLÁ HLASITĚ) Našli jste něco, chlapi?!

HLAS : (VOLÁ Z DÁLKY) Nenašli jsme nic!

TESAŘ 1 : A hledali jste všude, chlapi?

HLAS : Hledali jsme úplně všude, vole! A nic!

TESAŘ 1 : A budete hledat dál?

HLAS : To víš, že budeme hledat dál...

TESAŘ 1 : Tak hledejte! Zdař Bůh!

HLAS : Vy taky hledejte! Zdař Bůh!

KROKY VE ŠTĚRKU.

TESAŘ 2 : Najdou stejně hovno, to je marný...

KROKY SE VZDALUJÍ.

TESAŘ 1 : Taky si myslím... Sednem si chvíli tady, než přijede klec...

ZNÍ MOTIV Z HÄNDELOVY VODNÍ HUDBY.

SCÉNA 3 : KOMORA

ZNÍ MOTIV Z VODNÍ HUDBY. ŽABÁK MLUVÍ,
ZA JEHO ŘEČI SE HUDBA POSTUPNĚ
ZTRÁCÍ. VÝRAZNÉ KAPÁNÍ VODY.

ŽABÁK A : Jsi tu, Žabáku, jsi tu?

ŽABÁK B : To víš, že tu jsem...kde bych tak asi byl...

ŽABÁK A : Slyšíš to taky? Slyšíš tu hudbu?

ŽABÁK B : Šumí ti v uších...

ŽABÁK A : Nešumí, jasně to slyším, slyším hudbu...

ŽABÁK B : Nevšímej si toho, dělej, jako bys neslyšel nic...

ŽABÁK A : (PAUZA) Ztrácí se... pozvolna utichá...

ŽABÁK B : Chytni se toho ticha...

ŽABÁK A : (TIŠE SE SMĚJE) Ano pane, ne pane, jistě pane, kvaky kvák ...
(JEHO ŘEČ PŘECHÁZÍ PLYNULE VE SKUTEČNÉ SKŘEHOTÁNÍ ŽÁBY)

ŽABÁK B : Toť výkon hodný mistra!

HUDBA ZNOVU ZNÍ, NYNÍ NAPLNO.

SCÉNA 4 : DISPEČINK

V POZADÍ ZVONĚNÍ TELEFONŮ
(RETRO STYL), ŠUM HLASŮ.

HLAS : (TELEFONUJE) Slyším, dispečink... Jo, posílám to dolů... ne, ty nejsou, zatím si musíte nějak vystačit... no dovezou... jsou tady lopaty, krumpáče, kracky, nějaký kolečka taky, fošny, hřebíky, kramle, řetězy, hajcmány... jo, jede tam Josef s partou, musíte nějak vydržet, no jo, dobrý, zatím končím, Zdař Bůh!

DISPEČER 1 : Hlavní je splnit plán... na tom závisí prémie... tak si sjedeme tu Žabákovu svodku: (DEKLAMUJE) Mluvili k němu důvěrnou řečí...

DISPEČER 2 : (DEKLAMUJE) Kde jsme skončili tam začnu... Když jsme rozvazovali pytle své a aj, peníze jednoho každého byly svrchu v pytlí jeho, peníze naše!

DISPEČER 1 : Jiné také peníze přinesli jsme v rukou svých, nevíme, kdo jest zase vložil peníze naše do pytlů našich.

DISPEČER 2 : Mějte o to pokoj, nebojte se...

DISPEČER 1 : Sirotci jsme bez otce, synové neplodných žen, vlastní vodu pijeme za peníze naše, dřevo platit musíme, jho nám visí na šíji, jařmo věčné...

DISPEČER 2 : Předáci naši zhřešili, už nejsou, neseme nepravosti jejich, otroci nám vládnou, nikdo nás nevyrve z rukou jejich, jen my sami...

DISPEČER 1 : A vezmouce krve, pomazou obou veřejí a nade dveřmi -

VRŽOU A BOUCHAJÍ ZAVÍRANÉ DVEŘE

HLAS : (Z POVZDÁLÍ) Umlčte tam někdo ty hovada, tady není slyšet vlastního slova!
(TELEFONUJE) : Ať tam sfárá pomocnej provoz! Ať dělají třeba v kleče!
Jestli se nesplní ruda, budu věšet! A najděte konečně toho Žabáka a pošlete mi ho sem i se štajgrem! Konec! Zdař Bůh!

DISPEČER 2 : Volové naši ať jsou vytylí, na vytylé jeho nechť pošle pán vyzáblot...
Nájemníci jeho jako telata vytylá...

VŠE PŘEHLUŠUJE HOUKÁNÍ ČASOVÉHO
ZNAMENÍ, KTERÉ OHLÁSILO 12 HODIN.
VYSÍLÁNÍ ČESKÉHO ROZHLASU
REPRODUKOVANÉ ZÁVODNÍM
ROZHLASEM JE RUŠENÉ, AŽ SE DOCELA
ZTRÁCÍ...

SCÉNA 5 : KOMORA

SETRVALÉ KAPÁNÍ VODY.

ŽABÁK A : ...Kde jsi, Žabáku, jsi tu?

ŽABÁK B : Já jsem tady...

ŽABÁK A : Kolik je hodin?

ŽABÁK B : Čas není, čas je jen tam pro ty nahoře...

ŽABÁK A : Co se tam asi děje, nahoře, co dělají... ?

ŽABÁK B : Slaví vánoce...

ŽABÁK A : Ba ne, neslaví, vánoce už byly...

ŽABÁK B : Tak slaví velikonoce...

ŽABÁK A : Špatně tě slyším... jsem unavenej, chci ven...
... třeba se odtud ani - -
(BOUCHÁ NA DVEŘE, TICHEM SE NESE JEN OZVĚNA)

ŽABÁK B : Tiše se dívej, nic nedělej, a možná poznáš, že ty - jsem já.

ŽABÁK A : Je tma...

SCÉNA 6 : JÁMA

NÁRAŽÍ JÁMY, ZVONĚNÍ SIGNÁLNÍHO
ZVONCE, ŘINČENÍ ŽELEZA A ŘETĚZŮ,
NARÁŽENÍ DŮLNÍCH VOZŮ. RUCH A LOMOZ.

HLAS : (VOLÁ DO DŮLNÍHO AMPLIONU) Fárání! Fáráme! Jáma číslo devět!
Tesaři nastupte k prohlídce jámy!

ZVUKY KROKŮ, CINKÁNÍ BEZPEČ. BRANEK,
DVA ÚDERY SIGNÁLU.

Jízda! Pozvolné popouštění!

VZDÁLENÉ HUČENÍ TĚŽNÍHO STROJE.
PRAVIDELNÉ RYTMICKÉ ÚDERY SEKER.
TESAŘI 3 a 4 ZPÍVAJÍ DRUHOU SLOKU
BLÍŽ K TOBĚ BOŽE MŮJ, ZPĚV SE PAK
ZTRÁCÍ, ZNÍ HUČENÍ SJÍŽDĚJÍCÍ KLECE
A TLUKOT SEKER.

TESAŘ 3 : Tak jak byl fotbal, Rumpel?

TESAŘ 4 : Ále, zase to prosrali... já bych je, syčáky... ty tak poslat kopat brambory
a ne fotbal!

TESAŘ 3 : Já bych je chtěl jednou dostat pod sebe, to by koukali!

TESAŘ 4 : Tady to zaraž! Šestý patro.

ZNÍ JEDEN SIGNÁL Z KLECE. KOVOVÉ
ÚDERY ZAVÍRANÝCH BRANEK, KROKY
VE ŠTĚRKU.

TESAŘ 4 : Koupil jsem si nedávno nový boty u Bati...

TESAŘ 3 : A co, dobrý?

TESAŘ 4 : Bezvadný. Akorát, že když jdu, tak strašně vržou... stará povídala, že
teda asi nejsou zaplacený... věřil bys tomu?

TESAŘ 3 : No jo, dějou se věci... to máš jako bezprstý rukavice... a hele, támhle
trčí naši chlapi na kříži! (VOLÁ) : Našli jste něco, chlapi?

HLAS : (Z DÁLKY) Nenašli jsme nic! Ale vůbec nic!

TESAŘ 3 : A hledali jste všude, chlapi?

HLAS : Hledali jsme všude, vole – a nic!

TESAŘ 3 : A budete hledat dál ?

HLAS : Budeme hledat dál!

TESAŘ 3 : Tak hledejte! Zdař Bůh!

HLAS : Vy taky hledejte, chlapi! Zdař Bůh!

KROKY VE ŠTĚRKU, ZVOLNA SE VZDALUJÍ.

TESAŘ 4 : Najdou stejně hovno, to je málo platný...

MOTIV Z VODNÍ HUDBY POSTUPNĚ
PŘEHLUŠENÝ HUKOTEM SESOUVAJÍCÍ
SE MASY HORNINY.

SCÉNA 7 : KOMORA

KAPÁNÍ VODY. NÁHLE SE OZVE
ZŘETELNÉ KLEPÁNÍ NA DVEŘE.

ŽABÁK A : Slyšíš to?! Slyšíš?!

ŽABÁK B : Co se děje, Žabáku?

ŽABÁK A : Někdo klepe! Někdo klepe!

TICHO. PO CHVILCE SE KLEPÁNÍ OPAKUJE

Jsme tady! My jsme tady!

TICHO.

ŽABÁK B : Máš halucinace... to se stává...

ŽABÁK A : Haló, kdo je tam?!

PAUZA. PO CHVÍLI UNAVENÝ ŽENSKÝ HLAS.

KAJÍCNICE : Kajícnice - -

ŽABÁK A : (ZARAŽENĚ) Otevřete nám?

KAJÍCNICE : To nejde...

ŽABÁK A : Tak co chcete?! Kdo jste?

KAJÍCNICE : Já... chci tam k vám...

ŽABÁK A : Ale my jsme tu zabouchlý!!

ROZEZNÍVÁ SE MOTIV Z VODNÍ HUDBY.
TIŠE, AŽ DO KONCE SCÉNY.

ŽABÁK B : To je ta hudba...

ŽABÁK A : Tak vidíš! Slyšíš ji taky! Já chci ven! Pust'te mě ven! Otevřete!

BOUCHÁ A KOPE DO DVEŘÍ.

Haló, jste tam?!

KAJÍCNICE : Táhni mě a poběhnu za tebou...

ŽABÁK A : Já se zblázním!

KAJÍCNICE : Jsem černá, ale milostná... oznam mi ty, kteréhož miluje duše má,
na které pastvině paseš?

ŽABÁK A : (NEJISTĚ) Zahrada zamčená jest, sestro má, choti, vrchoviště zamčené,
studnice zapečetěná...

KAJÍCNICE : Spávám avšak srdce mé bdí. Hlas milého mého, tlukoucího: otevři
sestro má, přítelkyně má, holubičko má, nebo hlava má jest plná rosy
a kadeře mé krůpějí nočních...
Svlékla jsem sukni svou, kterakž ji obleku? Umyla jsem nohy své,
což je mám špinit?
Milý můj sáhl rukou svou skrze dveře, vnitřnosti mé se pohnuly ve mně...

ŽABÁK A : (BOUCHÁ DO DVEŘÍ) Nejde to...

KAJÍCNICE : I vstala jsem, abych otevřela milému svému...

ŽABÁK A : My jsme tady... my jsme tu... zavřený -

TICHO A DO TICHÁ KAPÁNÍ VODY

SCÉNA 8 : KOTELNA S KOUPELNOU

TICHÉ PRASKÁNÍ OHNĚ,
V POZADÍ ŠUMÍ SPRCHY .

DISPEČER 1 : Brr, tyhle noční směny! Jak dlouho tu budeme trčet?

DISPEČER 2 : Až dovezou koks.

DISPEČER 1 : Taky tu mohla počkat kotelnice nebo lázeňské, copak my musíme tohle..

DISPEČER 2 : Venku je mráz, takovej nepamatuju... do jámy lejou denaturák, chlastá
jak zjednaná, ale jede...

DISPEČER 1 : Dole zamrzly všechny stružky, chlapi si berou brusle, nahoru na dílo
to tak rychle nejde, ale u jámy jsou hned...

DISPEČER 2 : (VZDYCHÁ) Nasyp mi sem do toho koksáku trochu toho dřevěného
uhlí... jé, to je blaho...

DISPEČER 1 : Človče! Vždyť ty máš ruce samej vřed! To jsem si nikdy nevšiml!
Uhnívají ti prsty! A není tohle červ?! Nějaká lepra nebo co, úplný
malomocenství! To je hrozný, bolí to?

DISPEČER 2 : Hlavně to svědí... nasyp mi sem do koksáku ještě trochu toho dřevěného uhlí... když strčím ruce přímo nad to žhavý, to ti je taková úleva...

SYPÁNÍ UHLÍ, PRASKÁNÍ OHNĚ.

DISPEČER 1 : Brr, jak dlouho tady ještě budeme trčet?

DISPEČER 2 : Až dovezou koks... takhle se na to musí, vypalovat, vysoušet...

DISPEČER 1 : No jo, musí se to drbat...

ŠUMĚNÍ PUŠTĚNÝCH SPRCH NAPLNO.
HLAHL HLASŮ SPRCHUJÍCÍCH SE.

HLAS : Karle, máš mejdlo?

TESAŘ 3 : Nemám, půjč mi ho! (MYDLÍ SE, HEKÁ BLAHEM) To je žrádlo, člověče, ...našli jste něco, chlapi?

TESAŘ 1 : (MYDLÍ SE, PRSKÁ VODU) Nenašli jsme nic!

TESAŘ 3 : A hledali jste všude? (MÝDLO MLASKÁ)

TESAŘ 1 : Hledali jsme všude – a nic!

TESAŘ 3 : A budete hledat dál? (FUNÍ A PLIVE VODU)

TESAŘ 1 : Vysereme se na to, hledat už nebudeme, nemá to cenu! (PRSKÁ VODU)

TESAŘ 3 : Moje řeč...

TESAŘ 1 : (FRKÁ) Kurva, co s tou vodou zase dělají, je to studený jako prase!

TESAŘ 3 : Sakra, to je najednou ledárna! Musíme honem ven!

PLESKÁNÍ PANTOFLÍ VIETNAMEK
O BETON, HLAHL HLASŮ, ZE
ZÁVODNÍHO ROZHLASU ZNÍ POCHOD
GLADIÁTORŮ.

SCÉNA 9 : KOMORA

TIKOT HODIN, KTERÝ SE POZVOLNA
ZTRÁCÍ.

ŽABÁK A : Kolik je hodin?

ŽABÁK B : Žádný čas není k dispozici.

ŽABÁK A : Kde jsem?

ŽABÁK B : Tady.

ŽABÁK A : Zkousím to... (KLEPE NA DVEŘE)

SE SKŘÍPĚNÍM A ZADUNĚNÍM SE DVEŘE
OTEVÍRAJÍ, JSOU SLYŠET KVÁKAJÍCÍ
ŽÁBY, CELÝ ŽABÍ ORCHESTR. POTOM
TICHO.

KAJÍCNICE : Můj milý políbil mne polibkem úst svých ...

ZVEDÁ SE VÍTR, PŘECHÁZEJÍCÍ
V HUČENÍ MOŘSKÉHO PŘÍBOJE, SESUV
HORNIN A SUTI. SILNÝ VÝBUCH.
MOHUTNÝ POŽÁR SE MĚNÍ V POKOJNĚ
HOŘÍCÍ OHEŇ. SILNÝ DĚŠŤ.
KAPÁNÍ VODY. TICHO.

EPILOG

ZVONĚNÍ TELEFONU (RETRO STYL)

HLAS 1 : Policie... jo, máme ho tady... zatím nevíme, jak se jmenuje... jo, našli jsme ho
u toho požáru... rozumím... jdeme na to, konec.
(POLOHLASEM) Podívej se, jak divně čumí, jako nějaký bubák...

HLAS 2 : Nebo jako nějaký žabák... tak povídej, kamaráde...

HLAS 1 : ... Že nevíš co? Ale vždyť ty víš dobře co...

HLAS 2 : Tak mluv!

HLAS 1 : No dobře, podívej, my máme času dost... až si to rozmyslíš, tak to napíšeš...
...tady... tady je tužka a papír...
Až to budeš mít, tak ...

SE ZASKŘÍPĚNÍM SE DVEŘE
ZABOUCNOU.

KONEC